

Projekt INT 59 – „3 Kitas – 2 Sprachen – 1 Weg “ / „Trzy przedszkola, dwa języki, jedna droga”

Bajka o bałwanku

Märchen über Schneemann

Autorzy/ Autoren:

Kita CJD Zinnowitz: Milena Weber mit den Kindern: Nele Oppermann, Thore Oppermann, Hannes Schilling, Jakob Schilling, Greta Studier, Arthur Jeske, Bjarne Neuman

Przedszkole Nr.11 „Tęcza” Świnoujście: Paulina Stecyk, Magda Lange oraz dzieci: Igor Daniel, Tomasz Fatyga, Natan Kaczmarczyk, Piotr Łukaszczyk, Antoni Pełka, Stanisław Pełka, Jakub Rybczyński, Patryk Sobociński, Adrian Strycharczyk, Samuel Zieliński, Lena Dodek, Zuzanna Jałoszyńska, Wanesa Kamkowska, Alicja Kęcka, Aleksandra Kujawska, Nadia Ram, Aleksandra Tuman

Ilustracje/ Illustration: Wiktoria Lange, Milena Weber

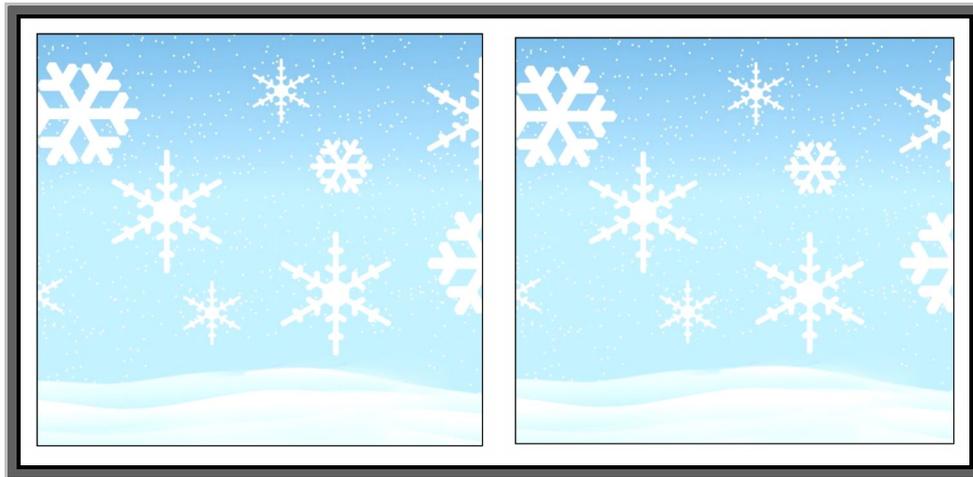
Insel Usedom, 2021

Pewnego zimowego dnia spadł z nieba biały, puszysty śnieg. Dzieci z przedszkola w Zinnowitz bardzo się ucieszyły i szybko podbiegły do okna, aby obserwować tańczące na niebie płatki śniegu.

- *Juhuuuu! W końcu możemy ulepić bałwana!* - krzyknęły radośnie przedszkolaki.

Eines Tages fiel im Winter ganz viel Schnee vom Himmel. Die Kinder aus dem Kindergarten Zinnowitz freuten sich ganz doll darüber und liefen schnell zum Fenster, um die tanzenden Schneeflocken zu beobachten.

- *Huraaaa! Endlich können wir einen Schneemann bauen!* – riefen fröhlich die Kinder.

Na dworze było bardzo zimno. Dzieci musiały ubrać: kurtkę zimową, spodnie ocieplane, buty zimowe, rękawiczki, szalik i czapkę.

Draußen war es sehr kalt gewesen. Alle Kinder mussten Winterjacke, Winterhose, Winterschuhe, Handschuhe, Schal und Mütze anziehen.

Gdy wszyscy byli gotowi do wyjścia, dzieci przypomniały sobie:

- *Jeszcze marchewka, żeby bałwan miał nos! Czy możemy pójść szybko do naszej kucharki Birgit zapytać, czy nam jedną da?*

- *Tak, oczywiście!* - powiedziała wychowawczyni.

Während sich alle fertig machten für draußen, fiel den Kindern auf:

- *Wir brauchen noch eine Mohrrübe, damit der Schneemann eine Nase hat! Dürfen wir zu unserer Köchin Birgit gehen und fragen, ob sie uns eine gibt?*

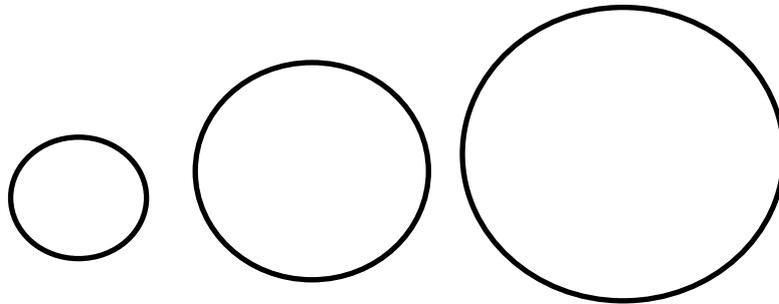
- *Ja, selbstverständlich!* – antwortete die Erzieherin.

Gdy dzieci były już w ogrodzie przedszkolnym, z radością zabrały się do pracy.

Als die Kinder im Garten spielten, gingen sie mit riesen Freude an die Arbeit.

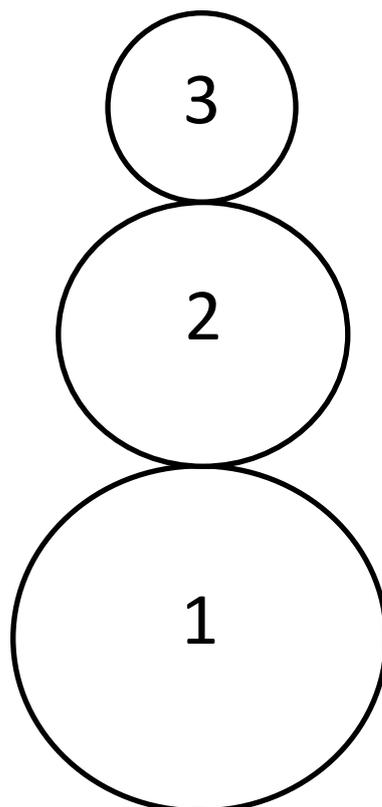
- *Musimy ulepić 3 kule: małą, średnią i dużą.*

- *Wir müssen 3 Kugeln bauen: eine Kleine, eine Mittelgroße und eine Große.*

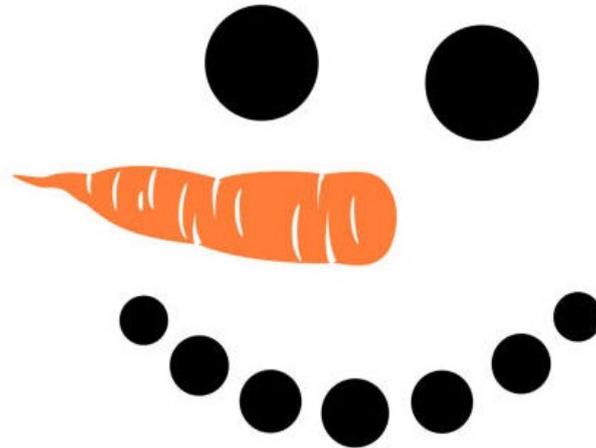

- *A teraz ułożymy je jedna na drugiej: jeden, dwa, trzy. Właśni*

- *Und jetzt legen wir sie aufeinander: eins, zwei, drei. Genau so!*

- Jeszcze oczy! 2 czarne kamienie!
- Die Augen! Zwei schwarze Steine!
- A teraz przyczepimy mu nos z marchewki!- ucieszyły się przedszkolaki.
- Und dazu kommt noch die Mohrrübenase.

- Na koniec doczepimy dwa patyki jako ramiona, wciśniemy kamienie w brzuch bałwana jako guziki, a z tego, co nam zostanie zrobimy usta.

- Zwei Äste nutzen wir als Arme, Steine auf dem Bauch als Knöpfe und aus den übrigen Steinen machen wir den Mund.

- *Brakuje jeszcze kapelusza- zauważyły dzieci. Potrzebujemy jakiś garnek!*

Jeden z chłopców pobiegł prędko do piaskownicy, wyciągnął z niej blaszany garnek do zabawy i założył go bałwankowi na głowę.

- *Jetzt fehlt nur noch ein Hut. – stellten die Kinder fest. - Dafür brauchen wir noch einen Topf!*

Ein Junge lief schnell zum Sandkasten, holte einen Spielzeugtopf und setzte ihn dem Schneemann auf den Kopf.

Wiangę

Zadowolone dzieci skacząc z radości podziwiały swojego bałwana. Nazwały go Leo.

- *Szkoda tylko, że on nie potrafi mówić – stwierdziły.*

Alle Kinder haben sich sehr über ihren Schneemann gefreut und sprangen vor Freude als er fertig war. Sie nannten ihn Leo.

- *Schade nur, dass er nicht sprechen kann - sagten die Kinder.*

Tymczasem w nocy zjawiała się śniegowa wróżka, która posypała bałwanka śniegowo-brokatowym pyłem i wypowiedziała zaklęcie, aby ożył...

In der Nacht kam eine Schneefee und hat den Schneemann mit ihrem Zauberschneepulver bestreut. Sie sprach einen Zauber aus und erweckte den Schneemann zum Leben.

Następnego dnia, gdy dzieci przyszły do przedszkola, podbiegły do bałwanka Leo i dla żartów powiedziały: *Cześć bałwanku!* ... i wtedy wydarzyło się coś niesamowitego! Bałwan odpowiedział im niskim głosem: „*Dzień dobry dzieci!*”. Przedszkolaki na początku bardzo się wystraszyły, ponieważ nie spodziewały się, że bałwan im odpowie.

Am nächsten Tag, als die Kinder in die Kita kamen, sind sie schnell zum Schneemann Leo gerannt und haben spontan zu ihm: „*Hallo!*” gesagt... dann ist etwas unglaubliches passiert! Der Schneemann antwortete mit freundlicher Stimme: „*Guten Tag liebe Kinder!*”

- *Jak to! Ty mówisz?* – zapytały zdziwione.

- *Was? Kannst du sprechen?* – haben sie überrascht gefragt.

- *Tak! Mówię, widzę i słyszę. Potrafię nawet ruszać moimi ramionami z patyków* - odpowiedział bałwan.

- *Ja, ich spreche, sehe und höre alles. Ich kann sogar meine Arme bewegen.*

- *Ale super!* – krzyknęły podekscytowane dzieci.

- *Wie toll!* – haben alle begeistert gerufen.

- *Tylko niestety nie mam nóg i nie potrafię chodzić* – opowiadał dalej.

- *Nur leider habe ich keine Beine und ich kann nicht laufen.* – hat der Schneemann weiter erzählt.

- *My Tobie pomożemy bałwanku!*

- *Wir können dir aber helfen.*

Dzieci dolepiły nowemu przyjacielowi nogi ze śniegu i rzeczywiście udało się! Bałwanek mógł chodzić. Potem opowiedziały mu o swojej pięknej polsko-niemieckiej wyspie Uznam.

Die Kinder haben ihrem neuen Freund zwei Beine aus Schnee geformt und tatsächlich es klappte. Der Schneemann konnte jetzt auch laufen. Danach haben sie dem Schneemann ganz viel über die schöne deutsch – polnische Insel Usedom erzählt.

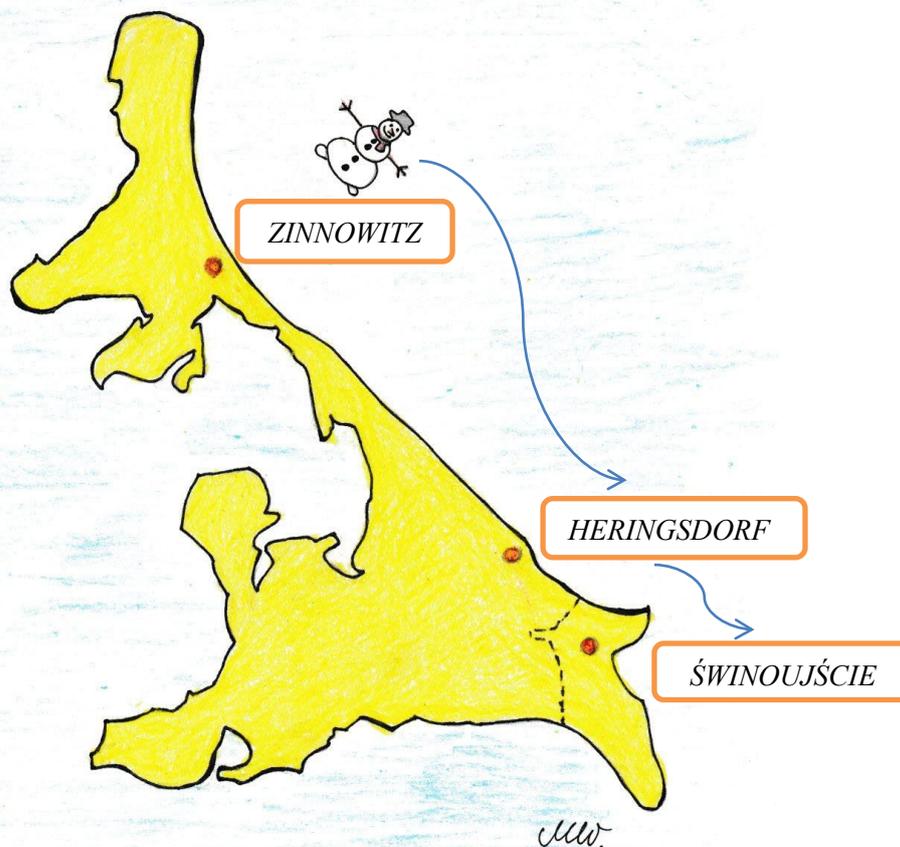
Bałwanka tak zaciekały te opowieści, że koniecznie chciał poznać lepiej tę wyspę, a szczególnie dzieci z innych przedszkoli.

Dem Schneemann haben die Geschichten so gut gefallen, dass er unbedingt die Insel besser kennenlernen wollte, vor allem die Kinder aus den anderen Kitas.

- *Najpierw udam się na wędrowkę do miasteczka Heringdorf, a potem pójdę do Świnoujścia* – pomyślał bałwanek

- *Zuerst werde ich mich auf den Weg nach Heringsdorf machen und dann werde ich nach Swinemünde gehen* – hat sich der Schneemann überlegt.

WYSPA UZNAM / INSEL USEDOM

- *Dziękuję Wam za wszystko kochane dzieci! Postaram się tu jeszcze wrócić!*
- *Vielen lieben Dank liebe Kinder! Ich versuche euch noch mal zu besuchen!*
- *Proszę bardzo bałwanku! Trzymaj się i uważaj na siebie! Pozdrów od nas dzieci z Heringsdorfu i ze Świnoujścia! Powodzenia w podróży!...*
- *Bitteschön lieber Schneemann! Machs gut und pass auf dich auf. Bestelle von uns liebe Grüße an die Kinder aus Heringsdorf und Swinemünde. Viel Erfolg!*

***

Podczas gdy przedszkolaki z Heringsdorfu bawiły się w ogrodzie przedszkolnym, zza płotu wyłoniła się biała, okrągła postać.

Während die Kinder im Garten in Heringsdorf gespielt haben, kam plötzlich zum Zaun ein weißer, runder Wichtel.

- „Guten Tag liebe Kinder” – powiedział bałwanek przyjaznym głosem.

- „Guten Tag liebe Kinder.” – Sagte der Schneemann mit freundlicher Stimme.

- „Aaaaaaa! Hilfe! – krzyczały przestraszone dzieci i czym prędzej pobiegły do swojej pani.

- „Aaaaaa! Hilfe! – haben sich die Kinder erschrocken und liefen sofort zu ihrer Erzieherin.

- „Co sie stało kochane?” ...

- „Was ist passiert ihr Lieben?”

- “T...t....t...tam jest wielki bałwan i on do nas coś powiedział!

- „D...d...d...dort steht ein riesen Schneemann und er spricht!”

- Hmmm, bałwan coś do was powiedział? Jesteście pewne?

- Hmmm, ein Schneemann, der sprechen kann? Seid ihr sicher?

- Taaak! ... i on się rusza!

- Jaaa!... und er bewegt sich auch!

- Muszę to zobaczyć - powiedziała wychowawczyni i podążając za dziećmi poszła sprawdzić, czy to prawda.

- Das muss ich sehen – sagte die Erzieherin und ging mit den Kindern zum Zaun, um zu prüfen, ob es stimmt.

- „Dzień dobry, czy to przedszkole Heringsdorf Ostseeknirpse?” – zapytał bałwanek.

- „Guten Tag, ist das der Kindergarten Heringsdorf „Ostseeknirpse?” – fragte der Schneemann.

- Nie do wiary! Ty mówisz?! – krzyknęła zaskoczona pani Ula. – Jak masz na imię? Skąd do nas przybyłeś?

- Ich kann es nicht glauben! Du sprichst?! – hat Frau Ula überrascht gerufen. – Wie heißt du? Woher kommst du?

- Jestem bałwanek Leo. Nie musicie się mnie bać. Przyszedłem do Was z Zinnowitz. Tam ulepiły mnie bardzo miłe dzieci z przedszkola CJD. Dużo opowiadały mi o wyspie. Cieszę się, że was również mogę poznać i zwiedzić waszą okolicę. Bardzo tu ładnie. Byłem już na plaży. Wędrując wpatrywałem się godzinami w piękne, wzburzone morze. Po drodze poznałem prawie wszystkie mewy znad Bałtyku. To one wskazały mi drogę do waszego przedszkola.

- *Ich bin der Schneemann Leo. Ihr braucht keine Angst vor mir haben. Ich bin zu euch aus Zinnowitz gekommen. Dort haben mich ganz nette Kinder der Kita CJD gebaut. Sie haben mir auch sehr viel über die Insel Usedom erzählt. Ich freue mich, dass ich euch kennenlernen kann und eure Umgebung besichtigen kann. Hier ist es sooo schön. Ich war schon am Strand gewesen. Während der Strandwanderung habe ich stundenlang die Wellen beobachtet. Ich habe auch viele Ostseemöwen kennen gelernt. Sie haben mir geholfen, den Weg zu euch zu finden.*

- *Ale super! Ale jak to się stało, że mówisz i potrafisz się poruszać? Czy ty jesteś zaczarowany?*

- *Das ist ja super! Aber wie ist das möglich, dass du sprechen und dich bewegen kannst?*

- *Pewna dobra wróżka wypowiedziała magiczne zaklęcie, posypała mnie brokatowo-śnieżnym pyłem i ożywiła mnie. Jestem jej za to bardzo wdzięczny. Inaczej nie poznałbym was i nie miałbym tylu przygód.*

- *Eine gute Schneefee hat einen Zauber ausgesprochen und mich zum Leben erweckt. Ich bin ihr dafür sehr dankbar. Sonst würde ich euch nie kennenlernen können und nicht so viele Abenteuer erleben.*

- *To naprawdę niesamowita historia! Bardzo się cieszymy, że nas odwiedziłeś. Czy możemy Tobie jakoś pomóc w dalszej podróży?*

- *Deine Geschichte ist wirklich unglaublich! Wir freuen uns sehr, dass du uns besuchst! Können wir dir auf deiner weiteren Reise irgendetwas helfen?*

- *Tak, drogie dzieci, nawet bardzo! Chciałbym odwiedzić jeszcze dzieci z przedszkola w Świnoujściu. Słyszałem, że uczycie się języka polskiego. Może nauczycie mnie paru słówek? Bardzo by mi to pomogło.*

- *Ja liebe Kinder, sogar sehr! Ich möchte auch gerne die Kita in Swinemünde besuchen. Ich habe gehört, dass ihr polnisch lernt. Vielleicht könnt ihr mir ein paar Worte beibringen? Das wäre sehr hilfreich.*

- *Oczywiście, chętnie cię nauczymy! – dzieci od razu bardzo się zaangażowały i kilka dni ćwiczyły z bałwankiem.*

- *Natürlich bringen wir dir ein paar polnische Wörter bei! – Alle Kinder haben sich sofort engagiert und ein paar Tage mit dem Schneemann geübt.*

Gdy nadszedł już czas pożegnania, Leo podarował dzieciom w ramach podziękowania za naukę języka polskiego jeden ze swoich zaczarowanych guzików – kamień przeganiający smutki. Każdy, kto będzie miał zmartwienia i dotknie kamienia, znajdzie szybko sposób, aby zniknęły smutki.

Als die Zeit zum Abschied gekommen war, bedankte sich Leo sehr bei den Kindern in Heringsdorf für den Sprachkurs. Als Dankeschön hat er den Kindern einen von seinen Zauberknöpfen geschenkt. Jeder der traurig ist findet schnell eine Lösung für seine Probleme, wenn er den Knopf berührt.

Wiangę

Dzieci bardzo ucieszyły się z tego wyjątkowego prezentu i podziękowały bałwankowi.

Alle Kinder haben sich über dieses Geschenk sehr gefreut. Das war etwas ganz besonderes.

- Miło było cię poznać Leo! Mamy nadzieję, że jeszcze nas kiedyś odwiedzisz. Życzymy tobie miłej podróży i wspaniałych wrażeń. Powodzenia w Świnoujściu!

- Es war schön dich kennen zu lernen Leo! Wir hoffen, dass du uns noch mal besuchst. Wir wünschen dir eine gute Reise und viele schöne Eindrücke. Viel Erfolg in Swinemünde!

- Dziękuję wam serdecznie za wspólnie spędzone chwile i za naukę języka polskiego. Ja również mam nadzieję, że jeszcze kiedyś się zobaczymy. Pięknie było być tu z wami. Do widzenia!

- Ich bedanke mich ganz herzlich für die schöne gemeinsame Zeit und für den polnischen Sprachkurs. Ich hoffe auch, dass wir uns nochmal sehen! Es war wunderschön mit euch gewesen. Auf wiedersehen!

Leo udał się w dalszą podróż...

Leo machte sich auf seinen weiteren Weg ...

... *Dzień dobry!, Jak się masz?, Jestem Leo....* i wiele innych zwrotów powtarzał bałwanek w drodze do Świnoujścia.

... *Dzień dobry!, Jak się masz?, Jestem Leo...* und viele andere Redewendungen wiederholte der Schneemann unterwegs für sich selbst.

***

Kiedy dotarł już na miejsce był bardzo zdziwiony. Takiej ilości śniegu jak tej zimy dawno nikt tu nie widział. Bałwanek (który potrafił mówić) postanowił więc zapytać mieszkańców, czy ta prawdziwie śnieżna zima to zasługa magicznej wróżki, czy może innych czarów.

Als er schon in Swinemünde ankam, war er sehr erstaunt, dass hier noch mehr Schnee liegt. Der Schneemann wollte die heimischen fragen, ob diesen weißen Winter die Schneefee herbei gezaubert hat oder ob es vielleicht andere Magiete ist?

Kiedy wędrował przez śnieg spotkał na swojej drodze przesympatyczną Panią, którą natychmiast zaczepił.

Während seiner Wanderung hat er auf dem Weg eine sehr sympathische Frau getroffen, die er ansprach.

- *Dzień dobry!* – przywitał się bałwanek.

- *Dzień dobry!* – begrüßte der Schneemann die Frau.

- *Oh mein Gott!* – zawołała przestraszona kobieta.

- *Oh mein Gott!* – hat sich die Frau erschrocken.

- *O! To Pani mówi po niemiecku? A ja myślałem, że to już Świnoujście* – zagadnął zmartwiony bałwanek.

- *Oh! Sprechen sie Deutsch? Ich dachte, dass ich schon in Swinemünde bin.* – hat der Schneemann ein bisschen traurig gesagt.

- *A Ty w ogóle mówisz? Jak to możliwe? To chyba mi się śni!* – odpowiedziała kobieta i przetarła oczy ze zdziwienia.

- *Aber du sprichst? Wie ist das möglich? Ich glaube, ich träume!* – hat die Frau geantwortet und sich ihre Augen gerieben.

- *Nie, nie, to wszystko dzieje się na prawdę*- odpowiedział bałwanek i uśmiechnął się serdecznie. Po czym opowiedział swoją historię.

- *Nein, nein, das ist alles wahr.* – sagte der Schneemann, herzlich gelächelt und erzählte ihr seine Geschichte.

- *W takim razie bardzo mi miło bałwanku. Ja mam na imię Monika i faktycznie, mówię po niemiecku. Nie martw się, zawitałeś do Świnoujścia, a ja po prostu uczę dzieci języka niemieckiego. Właśnie wracam z przedszkola po zajęciach. Myślę, że ta cudowna zima to zasługa dzieci z „Tęczowego” przedszkola* – odpowiedziała Pani Monika.

- *Schön dich kennen zu lernen lieber Schneemann. Ich heiße Monika und tatsächlich spreche ich auch Deutsch. Keine Sorgen, du bist schon in Swinemünde. Ich lehre Deutsch. Ich gehe gerade von der Arbeit nach Hause. Ich glaube - diesen zauberhaften Winter haben die Kinder aus dem Kindergarten Swinemünde gerufen.* – sagte Frau Monika.

- *Ale jak to? Te dzieci potrafią czarować?* – zapytał bałwanek

- *Aber wie? Können sie zaubern?*- fragte der Schneemann.

- *Och, nie* – zaśmiała się Pani Monika. – *My na naszych zajęciach często śpiewaliśmy piosenkę, która przywoła śnieżną zimę i chyba nam się udało* - wyjaśniła.

- *Oh, nein* – da musste Frau Monika ein bisschen lachen. – *Wir haben ganz oft ein Lied über den weißen Winter gesungen und ihn herbeigerufen. Wir haben es geschafft.* – hat Frau Monika stolz erzählt.

- *Wspaniale! Chciałbym poznać te dzieci!* – zawołał bałwanek.

- *Wunderbar! Ich möchte gerne die Kinder kennenlernen!* – hat der Schneemann fröhlich gerufen.

Pani Monika pokazała bałwankowi, jak dotrzeć do przedszkola. Bałwanek pożegnał się i ruszył przed siebie.

Frau Monika zeigte dem Schneemann, wie er zum Kindergarten gehen muss. Leo verabschiedete sich von der netten Frau und ging weiter.

Kiedy dotarł na miejsce zobaczył, jak dzieci bawią się w śniegu. To było prawdziwe zimowe szaleństwo. Dzieci zjeżdżały na saneczkach, lepiły wielkie śnieżne kule, nawet urządziły ze swoją Panią bitwę na śnieżki. Bałwankowi bardzo się ten widok spodobał, więc postanowił podejść bliżej i przywitać się z dziećmi.

Als er sein Ziel erreichte, sah er wie die Kinder auf dem Spielplatz im Schnee tobten. Es war ein richtiger Winterspaß, wirklich spektakulär. Die Kinder sind mit dem Schlitten vom Berg runtergerutscht, haben große Schneekugeln gebaut und sogar eine Schneeballschlacht organisiert. Dem Schneemann hat das Spiel sehr gut gefallen. Er hat sich dann entschieden den Kindern näher zu kommen und sie zu begrüßen.

- *Dzień dobry!* – krzyknął do dzieci.

- *Dzień dobry!* – hat er gerufen.

Nagle cała grupa podbiegła do ogrodzenia, za którym stał bałwanek. Dzieci były podekscytowane, ale i troszeczkę zdziwione na widok mówiącego i chodzącego bałwana. W końcu bałwana już kiedyś widziały, ale żaden nie chodził, a tym bardziej nie mówił.

Plötzlich lief die ganze Gruppe zum Zaun, wo der Schneemann stand. Die Kinder waren aufgeregt und überrascht. Sie haben noch nie im Leben einen lebendigen Schneemann der läuft und spricht gesehen.

- *Proszę Pani, tu jest bałwan, który mówi* – zawołała Ola.

- *Frau Magda, hier gibt es einen Schneemann, der sprechen kann!* – hat Ola gerufen.

- *Tak, tak, mówiący bałwan-* zaśmiała się Pani.

- *Ja, ja, mówiący bałwan. Das ist ja ein Ding.* - hat die Erzieherin leicht geschmunzelt.

- *Na serio. I nie uwierzy Pani, on chodzi* – dodał Bartek.

- *Wirklich. Sie werden es nicht glauben, er kann sogar laufen!* – hat Bartek ergänzt.

Pani podeszła do ogrodzenia i nie wierzyła własnym oczom. Bałwanek opowiedział dzieciom i Pani o przedszkolu w Zinnowitz i Heringsdorfie oraz o śniegowej wróżce i jej czarach.

Frau Magda ist auch zum Zaun gegangen und konnte es nicht glauben. Der Schneemann hat ihr und den Kindern seine Geschichte in Zinnowitz, Heringsdorf und von der Schneefee erzählt.

- *Proszę Pani... Możemy zaprosić bałwanka do nas?* – poprosiły dzieci.

- *Frau Magda... Dürfen wir den Schneemann zu uns in den Garten einladen?*- bitteten die Kinder.

- *Zgoda*- powiedziała wychowawczyni.

- *Einverstanden*- sagte die Erzieherin.

manya

Dzieci zaprosiły więc gościa na plac zabaw do wspólnej zabawy. Ten dzień był naprawdę wspaniały. Kiedy nadszedł czas obiadu dzieci pożegnały się z bałwankiem, a ten obiecał zostać na placu zabaw i czekać na kolejne zabawy z dziećmi. Tak mijały kolejne dni... Niestety pewnego dnia podczas wyjścia na podwórko Pani oznajmiła dzieciom i bałwankowi, że nadchodzi odwilż. Oznacza to, że będzie coraz cieplej i śnieg zacznie się topić. Trzeba było pomyśleć, jak uchronić bałwanka przed roztopem.

Die Kinder haben Leo zum gemeinsamen spielen eingeladen. Der Tag war richtig toll gewesen. Vor der Mittagspause haben sich die Kinder vom Schneemann verabschiedet und er versprach, dass er so lange auf dem Spielplatz warten würde. So vergingen die kommenden Tage ... Leider kam eines Tages Frau Magda zu den Kindern und dem Schneemann und sagte das bald Tauwetter kommt. Das bedeutet es wird immer wärmer und der Schnee tauen wird. Deswegen mussten sich alle Gedanken machen, wie sie den Schneemann vor der Schneeschmelze retten können.

- *Wiem!* – zawołał bałwanek – *poproszę o pomoc śniegową wróżkę.*

- *Ich weiß schon!* – hat der Schneemann gerufen – *ich frage die Schneefee, ob sie mir helfen kann.*

- *Wróżkę?* – zapytał Kuba.

- *Schneefee?* – hat Jakob wiederholt.

- *No przecież powiedział, że wróżkę* – odparła Nadia.

- *Na, er hat doch erzählt von der Schneefee.* – hat Nadia noch mal bestätigt.

- *Dobrze, Wy wracajcie do sali na obiad, a ja spróbuję przywołać wróżkę* – powiedział bałwanek.

- *Na gut. Ihr geht jetzt in die Kita Mittag essen und ich werde probieren, die Schneefee herbeizurufen.*

Kiedy następnego dnia dzieci przyszły do przedszkola, śniegu było coraz mniej. Były z tego powodu bardzo smutne. Martwiły się o swojego nowego przyjaciela. Postanowiły więc z samego rana wyjść na plac zabaw, by zobaczyć jak się czuje. Bałwanek był bardzo smutny. Kiedy dzieci do niego podeszły od razu zaczęły wypytywać o wróżkę.

Am nächsten Tag, als die Kinder in die Kita kamen, gab es immer weniger Schnee. Aus diesem Grund waren sie sehr traurig. Sie haben sich Sorgen über ihren neuen Freund gemacht. Die Kinder haben beschlossen ganz früh zum Spielplatz zu gehen, um zu gucken, wie es dem Schneemann geht. Der Schneemann war auch sehr traurig. Als die Kinder bei ihm waren, haben sie ihm sofort nach der Schneefee gefragt.

- *Bałwanku spotkałeś wróżkę?* – zapytał Filip.

- *Schneemännchen hast du die Schneefee schon getroffen?* – hat Filip gefragt.

- *Co powiedziała?* – zapytał Adrian.

- *Was hat sie gesagt?* – fragte Adrian.

- *Udało się Ciebie z czarować?* – dopytywała Lila.

- *Hat sie wieder gezaubert?* – fragte Lilia.

- *Tak* – odpowiedział bałwanek – *Była u mnie wróżka. Dostałem od niej troszkę czarodziejskiego pyłu, który przeniesie mnie do zimowej krainy. Nie mam jednak dużo czasu, bo u Was robi się coraz cieplej. Muszę się więc z Wami pożegnać, ale obiecuję wrócę tu za rok. A Wy drogie dzieci, na pamiątkę naszego spotkania wykonajcie wspólnie z Panią mój portret. Żegnajcie!*

- *Ja!* – Antwortete der Schneemann. – *Die Schneefee war bei mir gewesen. Ich habe von ihr etwas Zauberpulver bekommen, der mich zum Winterland bringt. Ich habe jedoch nicht so viel Zeit, weil es bei euch immer wärmer wird. Ich muss mich also von euch leider verabschieden. Ich verspreche euch aber, zu euch im nächsten Jahr zu kommen. Ich habe noch ein Wunsch liebe Kinder... Könnt ihr bitte gemeinsam mit eurer Erzieherin ein Bild von mir malen. Das wäre eine schöne Erinnerung unseres Treffens. Ich würde mich sehr darüber freuen. Danke für alles ihr Lieben! Auf wiedersehen!*

Dzieci długo machały bałwankowi na pożegnanie. Kiedy wróciły do sali postanowiły spełnić prośbę bałwanka i wykonać powierzone im zadanie.

Die Kinder haben lange dem Schneemann gewunken und als sie in ihrem Gruppenraum waren, erfüllten sie den Wunsch des Schneemanns und haben ein Bild von ihm gemalt.

Wlange